

KRAJSKÝ ÚŘAD KARLOVARSKÉHO KRAJE

ODBOR LEGISLATIVNÍ A PRÁVNÍ A KRAJSKÝ ŽIVNOSTENSKÝ ÚŘAD

Se sídlem: Karlovy Vary, Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary – Dvory, Česká republika

Číslo jednací: 1026/LP/18

Vyřizuje: Mgr. Tomáš Vodenka/258

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Karlovarského kraje, odbor legislativní a právní a krajský živnostenský úřad, jako věcně příslušný správní orgán dle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů a ustanovení § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“ či „SR“), ve znění pozdějších předpisů **přezkoumal** na základě odvolání **Transparency International - Česká republika, o.p.s.**, Sídlo: Sokolovská 260/143, Libeň, 180 00 Praha 8, IČO: 27215814 (dále jen „žadatel“), ze dne 15. 3. 2018, doručeného povinnému subjektu téhož dne, dle § 16 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, **rozhodnutí Městského úřadu Nejdek, tajemnice úřadu** ze dne 29. 3. 2018, č.j.: KT/9/2018-6, a

v odvolacím řízení rozhodl dle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu

t a k t o :

Odvolání Transparency International - Česká republika, o.p.s., Sídlo: Sokolovská 260/143, Libeň, 180 00 Praha 8, IČO: 27215814, proti rozhodnutí Městského úřadu Nejdek, tajemnice úřadu ze dne 29. 3. 2018, č.j.: KT/9/2018-6, kterým byla žádost žadatele postupem dle ustanovení § 15 zákona částečně odmítnuta, se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Účastníci řízení:

Transparency International - Česká republika, o.p.s., Sídlo: Sokolovská 260/143, Libeň, 180 00 Praha 8, IČO: 27215814

O d ů v o d n ě n í :

Dosavadní průběh řízení:

Žádostí ze dne 16. 4. 2018 se žadatel domáhal poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“). Obsahem žádosti bylo poskytnutí těchto informací (doslovná citace):

1. *Smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny ze sítí NN pro město Nejdek na rok 2018, která měla být podle usnesení Rady města Nejdek uzavřena se společností ČEZ Prodej, a.s. se sídlem Duhová 1/425, 140 53 Praha 4, IČ: 272 32 433 (viz usnesení Rady města ze 77. schůze ze dne 8.12.2017, bod 7, č. RM/1988/77/17 RM), a to:*

- *zda je uzavřena na dobu určitou či neurčitou, včetně vymezení období, na jaké je uzavřena,*
 - *celková hodnota smluvního plnění, resp. předpokládaná celková hodnota,*
 - *předpokládaná výše celkové spotřeby elektřiny města Nejdek (dle údajů za rok 2017).*
2. *Výčet smluv s obdobným předmětem plnění jako je předmět plnění smlouvy uvedené v bodu 1, popřípadě samostatně na dodávku elektřiny a na distribuci elektřiny, které uzavřelo město Nejdek v průběhu roku 2017 s uvedením u každé z těchto smluv:*
- *zda je uzavřena na dobu určitou či neurčitou, včetně vymezení období, na jaké je uzavřena,*
 - *celkové hodnoty smluvního plnění,*
 - *výše spotřeby elektřiny, popřípadě předpokládaná výše této spotřeby.*
3. *Zdůvodnění, proč výše uvedené smlouvy nebyly zveřejněny v registru smluv, ačkoliv dle údajů z registru smluv město Nejdek smlouvy v tomto registru zveřejňuje.*

Na tuto žádost žadatele reagoval povinný subjekt vydáním napadeného rozhodnutí za současného poskytnutí informací žadateli pod body 1) a 2) jeho žádosti. V části žádosti žadatele pod bodem 3) povinný subjekt žádost žadatele částečně odmítl.

Napadené rozhodnutí:

Povinný subjekt svým rozhodnutím ze dne ze dne 29. 3. 2018, č.j.: KT/9/2018-6 žádost žadatele částečně odmítl, a to v části bodu 3) žádosti žadatele, tedy v části požadavku na poskytnutí *zdůvodnění, proč výše uvedené smlouvy nebyly zveřejněny v registru smluv, ačkoliv dle údajů z registru smluv město Nejdek smlouvy v tomto registru zveřejňuje.*

Své rozhodnutí odůvodnil povinný subjekt tím, že *řádně prověřil existenci informací požadovaných v žádosti v bodě 3), avšak při šetření bylo zjištěno, že povinný subjekt nemá k bodu 3) žádosti k dispozici žádné informace ve smyslu § 3 odst. 3 InfZ, když informační povinnost se může vztahovat pouze k těm informacím, kterými povinný subjekt v danou chvíli disponuje, tzn. k informacím reálně existujícím.* Povinný subjekt dodal, že režim InfZ *nestanovuje povinnost nové informace vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice.*

Odvolání žadatele:

Proti rozhodnutí povinného subjektu ze dne 29. 3. 2018, č.j.: KT/9/2018-6 brojil žadatel odvoláním, doručeným povinnému subjektu dne 15. 3. 2018.

Žadatel ve svém odvolání předně uvedl, že dle jeho názoru *byla zákonem povinnému subjektu uložena povinnost poskytnout veškeré informace, které se vztahují k jeho působnosti.* Ve světle judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek NSS ze dne 7.5.2009, č.j. 1 As 29/2009-59) a v souladu s imperativy plynoucími z čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod či z principu otevřenosti veřejné správy byl rozsah informací, které mají příslušné subjekty povinnost poskytovat, *koncipován velice široce.* Obecně má proto žadatel o informaci právo na sdělení všech údajů, s nimiž povinný subjekt pracuje, resp., které má objektivně k dispozici. *Poskytováním informací je myšleno především poskytování jejich obsahu.* Pokud při vyřizování žádosti o poskytnutí informací podle zákona povinný subjekt zjistí, že požadované informace má, je povinen je žadateli poskytnout (viz např. rozsudek NSS ze dne 7. 4. 2015,

čj. 6 As 136/2014-41). Výjimku představují informace, jejichž poskytnutí zákon výslovně vylučuje nebo v nutné míře omezuje podle § 7-11 zákona.

Žadatel dále uvedl, že dle jeho názoru z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že *povinný subjekt z formálního hlediska vyhodnotil žádost o poskytnutí informace jako požadavek na poskytnutí tzv. neexistující informace a nikoliv jako požadavek na sdělení, zda určitá skutečnost nastala či nikoliv a proč se tak stalo.* Takový postup hodnotí žadatel jako formalistický a za nesprávný považuje předpoklad povinného subjektu, že *informací ve smyslu zákona je pouze takový údaj, který je výslovně „zachycen“ v určitém záznamu, např. v písemné, zvukové, obrazové či jiné podobě.* Žadatel odkázal na odbornou literaturu, a to komentář k § 3 odst. 3 zákona - Furek, A., Rothanzl, M., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 178-179, kde autoři uvádí, že *tento přístup by mohl vést k situacím, kdy by povinný subjekt při zodpovězení dotazu, zda určitou činnost v rámci své působnosti vykonal či nikoli, musel automaticky rozhodnout o odmítnutí žádosti. Typickým příkladem by mohl být dotaz, zda povinný subjekt přijal určité rozhodnutí nebo zda uskutečnil jednání v konkrétní záležitosti, u nichž by žadatel namísto prosté negativní odpovědi o tom, že jednání se neuskutečnilo, nebo že povinný subjekt o věci nerozhodoval, obdržel rozhodnutí o odmítnutí žádosti s tím, že o takové věci nelze informaci podat, protože není nikde zaznamenána. Takový přístup by popřel smysl zákona a de facto by setřel rozdíl mezi vytvářením nové informace a zpracováním odpovědi na žádost o informace, protože v obou případech by znamenal odmítnutí žádosti (nehledě na zjevnou absurdnost takového přístupu).*

Žadatel navrhuje, aby bylo rozhodnutí povinného subjektu změněno tak, že žádosti o poskytnutí informací bude vyhověno v plném rozsahu a požadovaná informace bude povinným subjektem žadateli poskytnuta.

Přezkoumání napadeného rozhodnutí:

Krajský úřad Karlovarského kraje, odbor legislativní a právní a krajský živnostenský úřad, jako nadřízený orgán (dále jen „nadřízený orgán“) obdržel toto podání žadatele, jakož i kompletní spisovou dokumentaci a v odvolacím řízení posoudil napadené rozhodnutí povinného subjektu jako věcně a právně správné a zákonné.

Předně nadřízený orgán uvádí, že se ztotožňuje s názorem povinného subjektu, že poskytnout lze toliko existující informaci, což ostatně jednoznačně vyplývá z dostupné soudní judikatury, jakož i odborné literatury.

Lze odkázat například na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 20. října 2011, č.j. 6 As 33/2011 – 83, ve kterém soud uvedl, že **informace, které je povinný subjekt zavázán poskytnout, jsou existující informace, které jsou v dispozici povinného subjektu, a to zpravidla již v okamžiku doručení žádosti o poskytnutí informace povinnému subjektu (§ 2 odst. 4 a § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím).** Nejvyšší správní soud ČR dodal, že rovněž unijní právo definuje pro účely práva na informace informaci jako obsah nebo část obsahu na jakémkoli nosiči (čl. 2 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES, o opakovaném použití informací veřejného sektoru), z čehož vyplývá, že informační povinnost nastává pouze v případě informací reálně existujících. **Oproti obecnému vnímání pojmu informace je tedy zákonné pojetí užší, neboť se vztahuje pouze na takovou informaci, která skutečně existuje, je zaznamenána a je v dispozici povinného subjektu, nikoli jakýkoli myslitelný údaj, který např. bude zaznamenán či doručen povinnému subjektu v budoucnu.**

Ke stejnému závěru dospívá též odborná literatura (komentář k ustanovení § 3 odst. 3 a 4 zákona, Furek, A., Rothanzl, nakladatelství LINDE Praha, 2. aktualizované a rozšířené vydání,

strana 168, bod 4 - *informační povinnost se může vztahovat pouze k informacím reálně existujícím, neboť informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím musí splnit oba znaky, tedy musí se jednat o „obsah nebo jeho část,“ který je určitým způsobem „zaznamenán,“ tj. zachycen tak, aby mohl být kdykoli v identické podobě znovu zjištěn (použit, sdělen apod.). Pokud určitá skutečnost sice nastala (informace vznikla), ale vůbec nebyla zaznamenána (např. z ústního jednání se nepoživoval žádný záznam) nebo pokud určitá informace vůbec nikdy neexistovala (např. žádné jednání, z něhož je žadatelem požadován záznam, neproběhlo), je samozřejmé, že požadavek na poskytnutí této informace nemůže být uspokojen (tomu ostatně odpovídá i ustanovení § 2 odst. 4, jež z povinnosti poskytovat informace vyjímá právě vytváření nových informací). Oproti obecnému vnímání pojmu informace je tedy zákonné pojetí užší, neboť informací je pouze to, co skutečně zaznamenaným způsobem existuje a nikoli jakýkoli myslitelný údaj např. o v budoucnu zamýšlených činnostech.*

Pokud žadatel ve svém odvolání namítl, že postup povinného subjektu byl formalistický a za nesprávný považuje předpoklad povinného subjektu, že *informací ve smyslu zákona je pouze takový údaj, který je výslovně „zachycen“ v určitém záznamu, např. v písemné, zvukové, obrazové či jiné podobě* a dále odkázal na komentář k § 3 odst. 3 zákona - Furek, A., Rothanzl, M., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 178-179, že *tento přístup by mohl vést k situacím, kdy by povinný subjekt při zodpovězení dotazu, zda určitou činnost v rámci své působnosti vykonal či nikoli, musel automaticky rozhodnout o odmítnutí žádosti*, pak k této námitce nadřízený orgán uvádí, že v posuzovaném případě se však nejedná o shodnou skutkovou situaci, jakou se zabývá citovaná literatura. Ve věci komentované autory komentáře se jedná o situaci, kdy se žadatel domáhá sdělení informace, zda určitá skutečnost nastala, či nikoli, kdy jako příklad je uvedena situace, kdy žadatel žádá o sdělení, *zda zastupitelstvo kraje přijalo určité rozhodnutí nebo zda povinný subjekt uskutečnil jednání v konkrétní záležitosti, u nichž by žadatel namísto prosté negativní odpovědi o tom, že jednání se neuskutečnilo, nebo že zastupitelstvo věc nerozhodovalo, obdržel rozhodnutí o odmítnutí žádosti s tím, že o takové věci nelze informaci podat, protože není nikde zaznamenána.*

O takovou situaci však v projednávané věci nejde, když **žadatel se domáhá vysvětlení**, proč určitá skutečnost nastala, resp. nenastala (*pozn. proč nebyla smlouva zveřejněna v registru smluv*), nikoli jen informace, zda nastala, či nenastala. Postup povinného subjektu by byl nesprávný pouze v případě, že by se žadatel domáhal poskytnutí informace o tom, zda byla předmětná smlouva zveřejněna v registru smluv. Informace, že ke zveřejnění smlouvy v registru nedošlo, je však žadateli dobře známa a této informace se žadatel zcela zřejmě nedomáhá.

Lze tedy dospět k závěru, že pokud se žadatel domáhá zdůvodnění, proč určitá skutečnost nastala, resp. nenastala a takové zdůvodnění nebylo povinným subjektem vytvořeno (např. pro potřeby jednání orgánů povinného subjektu apod), jedná se o neexistující informaci a je na místě žádost žadatele v této části jeho požadavku, částečně odmítnout. Námitku žadatele tak nadřízený orgán vyhodnotil jako neoprávněnou.

Zcela pro úplnost nadřízený orgán dodává, že postup povinného subjektu je souladný s příslušnou soudní judikaturou i potud, že se povinný subjekt snažil žadatelem požadovanou informaci vyhledat, avšak tuto ve své spisové dokumentaci nenalezl. Takový postup je plně v souladu s rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 8. října 2015, č.j. 5 As 24/2015 – 36, ve kterém soud uvedl, že *povinný subjekt nemá důkazní břemeno k prokázání skutečnosti, že určité informace nemá, nedisponuje jimi, resp. disponovat ani nemůže. Je ovšem povinen řádně zdůvodnit, jaké konkrétní skutečnosti jej vedly k tomuto závěru (např. vyhledání v informačním systému, v archivu).*

Ze všech výše uvedených důvodů tak nadřízený orgán odvolání žadatele zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí se nelze, dle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

V Karlových Varech dne 11. 5. 2018

otisk úředního razítka

Krajský úřad Karlovarského kraje
Mgr. Johana Vydrová, v. r.
vedoucí právního oddělení
odboru legislativního a právního a krajského
životnostenského úřadu
elektronicky podepsáno

Rozdělovník:

Transparency International - Česká republika, o.p.s., Sídlo: Sokolovská 260/143, Libeň,
180 00 Praha 8, IČO: 27215814
Městský úřad Nejedek se spisem po právní moci rozhodnutí nadřízeného orgánu